

i back-
spegeln...

Härliga tider – strålande tider

● Vilken fantastisk vintersäsong. En tre månader lång sammanhängande köldperiod över hela landet – underbart. För oss ovana storstadsbor är detta nära nog unikt. Motorbuller och däcksrassel dämpas, slask och halka uteblir och hela landskapet kläs in som i spunnet socker.

Sverige har ett fint tempererat klimat, med fyra tydliga årstider. Det skall vi vara glada för, även om vintern i syd-Sverige ofta kan vara grå och trist. Längre söderut är det grönt året om och träden faller aldrig sina löv. Tänk om vi inte hade hösten – vilken förlust. Naturens fräscha grönska uppskattas desto mer, när den återkommer regelbundet. Och det är mycket lättare att stå ut med rejäl kyla än pressande värme.

Vi har inga väder-reserver

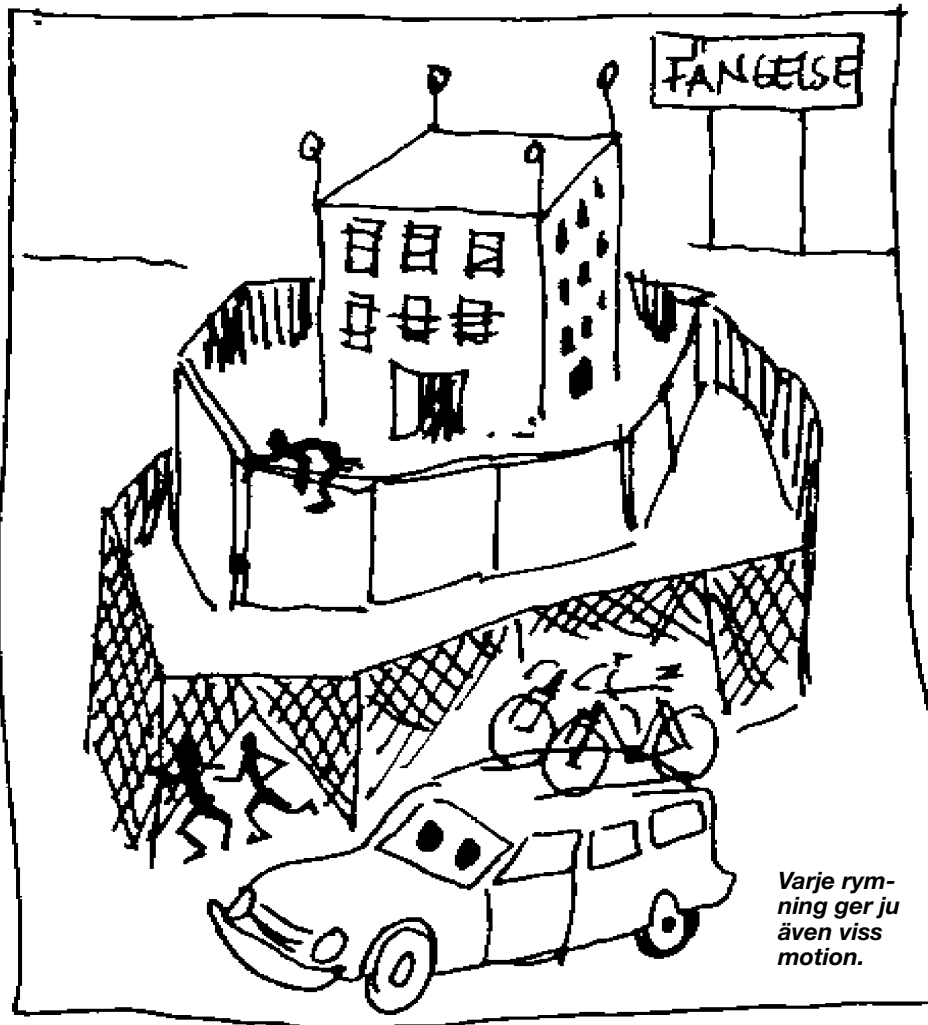
Sverige är ett vinterland. Blåser och snöar det ofta som i år, så blir det dock problem. Allt i samhället är numera slimmat. Man räknar kallt med att det oftast går vägen, så varför satsa på reservkraft? Man får ta smällen då den kommer och i allmänhet blir det ju inte den som planerar som drabbas. Huvudstadens centrum lär i år ha varit ett elände, medan SCS-kansliet ute på Järvafältet haft det nära nog perfekt. Miltals med fint plogade byvägar genom snöhöljda skogar och förbi öppna beteshagar. Skidfantasterna har haft suveränt plogade scooterspår. Och på MTB har det varit lätt att ta sig fram.

Men vi glömmet SJ, pendeltågen och tunnelbanan – allt kan ju inte vara perfekt. Och nu blickar vi framåt mot våren. Denna har redan kommit i Skåne och sedan brukar det gå fort när det väl släpper. Efter en fin vinter är det inte ovanligt med en bra sommar. Det hoppas vi på. Väl mött i cykelsadeln.

-red

Friluftsliv för fångar

Varje rymning ger ju även viss motion.

Man har numera kommit på att många sjukdomar botas med fysisk aktivitet (motion på recept). Detta uppskattas inte av en del sjuklingar. Man tar det hela som en form av bestraffning och föredrar hellre en näve piller. I vårt grannland Norge, där man ofta ligger steget före oss i allt friskvårdstänkande, har man lanserat en ny idé med "friluftsliv för fångar".

● Detta låter ju alldeles suveränt. Här i Sverige har vi 7 000 personer på anstalt varav 150 på livstid. Dessa skall ju enligt lagen långsamt återanpassas till samhället, för att inte efter frigivningen fortsätta att strula och förorsaka elände för oss vanliga medborgare. Norrmännen har då insett, att om man då bokstavligen bara "sitter av" sitt straff på kåken, så mår man inte bra när man kommer ut.

Släpp fångarna loss

Friluftslivet måste därför in i anstaltstänkandet. Hur man riktigt kommer att gå till väga här, har vi inte klart för oss. Att bygga in naturen innanför murarna är väl problematiskt, anstalterna skulle då bli ganska omfattande. Men man kunde kanske tänka sig mer begränsade trädgårdsanläggningar på de platta och ofta tråkiga hustaken. Anläggningarna skulle kanske också kunna byggas cirkulära eller ovala, med löparbanor eller cykelvelodromer runt om + lite omgivande natur.

Billigast blir det förstås om man kunde släppa

fångarna helt fria ute i naturen eller längs våra cykelleder. Det finns då förstås en viss risk att man avviker från motionspasset – men detta får då vägas mot den inte oväsentliga kostnaden med bevakade friluftsspår.

Vill man minimera denna risk, så måste man göra anstaltsvistelsen så trevlig som möjligt för de intagna – som ju till viss del kan räknas till samhällets olycksbarn, mobbade i skolan och med missbrukande föräldrar.

Chip bättre än boja

Även om samhället skulle tjäna på väl återanpassade och fysiskt välmående fångar, så får man ju inte göra anstaltslivet så attraktivt att de intagna föredrar detta, framför jakten och stressen utanför murarna. Bortsett från att kompisarna väl inte alltid är så trevliga, så är ju det svenska anstaltslivet ganska behagligt med enkelrum, god mat och ibland även med ett avlönat arbete. Detta saknar ju många av oss vanliga knegare.

Men ett aktivt friluftsliv vore ändå ett fall framåt inom kriminalvården. Att släppa ut folk på motionspasset enbart iklädda fotboja, tror vi inte på. Men exempelvis med ett väl inopererat chip och GPS-övervakning – borde man kunna våga ett försök ute i skog och mark eller längs exempelvis Sverigeleden.

Att bara "sitta inne" är inte bra, människan är byggd för att röra på sig. Ett särskilt problem i sammanhanget blir då våra alldeles nybyggda, superslutna anstalter. Dessa har inte alls hängt med i det moderna friskvårdstänkandet. Här fordras särskilda lösningar. □